Танцюристий, волохатий,
ну, та й ловкі ж круглі п'яти!
— Ти куди, мишко, чап-чап?
— Не до кого, до дівчат!
Брумма, брумма, бруммадза.

В мене славна кожушина,
пазурами сам і шив я —
з вовка, з білки, із бобра,
із собаки, із тхора.
Брумма, брумма, бруммадза.

Скільки перлів перекидав,
поки зуби гарні вибрав...
Де дітей аж дев'ять душ,
там і ждуть мене чимдуж.
Брумма, брумма, бруммадза.

Я навмисне йду помалу —
хай мене змалює маляр;
із бабиних френзлів
хай наробить пензлів.
Брумма, брумма, бруммадза.

Гордий дука дукачами,
він ночує з брязкачами.
Не скарбами горді ми —
пазурами гострими.
Брумма, брумма, бруммадза.

Хай щось мідне а чи срібне
у тарілку мені стрибне!
А рука в того осла

до кишені приросла.
Брумма, брумма, бруммадза.

Не дивіться, як не мило,
хто не платить, той бурмило.
В кого змерзли ноги,
хай погріє в гробі...
Брумма, брумма, бруммадза.